

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

10 травня 2016 р.

Справа № 876/241/16

Львівський апеляційний адміністративний суд в складі:

головуючого судді:

Гудима Л.Я.,

суддів:

Пліша М.А., Святецького В.В.,

за участю секретаря судового засідання:

Кудерової О.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Львові апеляційну скаргу Державної податкової інспекції у Жовківському районі Львівської області Головного управління Державної фіскальної служби у Львівській області на постанову Львівського окружного адміністративного суду від 01 грудня 2015 року у справі за адміністративним позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «АКО Індастріс» до Державної податкової інспекції у Жовківському районі Львівської області Головного управління Державної фіскальної служби у Львівській області про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення,-

В С Т А Н О В И В:

В травні 2015 року позивач - Товариство з обмеженою відповідальністю «АКО Індастріс» (далі - ТзОВ «АКО Індастріс») звернулося в суд з позовом до Державної податкової інспекції у Жовківському районі Львівської області Головного управління Державної фіскальної служби у Львівській області (далі - ДПІ у Жовківському районі), в якому просило визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення № 0002131502/4017/33622032 від 20.04.2015 року; визнати неправомірною бездіяльність ДПІ у Жовківському районі ГУ ДФС у Львівській області щодо неподання органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, Управлінню Державної казначейської служби України у Жовківському районі Львівської області висновку із зазначенням суми податку на додану вартість, що підлягає відшкодуванню з бюджету на рахунок ТзОВ «АКО Індастріс» (код ЄДРПОУ 33622032) у банку; зобов'язати ДПІ у Жовківському районі ГУ ДФС у Львівській області подати органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, Управлінню Державної казначейської служби України у Жовківському районі Львівської області висновок із зазначенням суми податку на додану вартість, що підлягає відшкодуванню з бюджету на рахунок ТзОВ «АКО Індастріс» (код ЄДРПОУ 33622032) у банку, у розмірі 3 511 751,00 грн.

В обґрунтування своїх позовних вимог посилалося на те, що висновки податкового органу, викладені в акті перевірки № 150/13-23/15-02/33622032 від 08.04.2015 року про завищення заявленої платником податку суми бюджетного відшкодування податку на додану вартість на рахунок платника у банку згідно поданої податкової декларації з податку на додану вартість за грудень 2014 року в сумі 3 511 751 грн. внаслідок невідображення результатів попередньої перевірки, є необґрунтованими та безпідставними, оскільки позивачем не було

допущено порушення вимог п. 184.5 ст. 184, п. 102.2 ст. 102, п. 198.2 ст.198, п. 200.4, п. 200.14 (б) ст. [200](#), ст. [201 Податкового кодексу України](#).

Зазначає, що ним було здійснено умовний продаж товарів/послуг, необоротних активів в силу протиправних дій відповідача по анулюванню свідоцтва платника податку на додану вартість 12.06.2012 року. Однак, такий умовний продаж не мав відбутись ні в силу закону, ні по факту, оскільки рішення про анулювання свідоцтва платника податку на додану вартість було скасовано за рішенням суду, яке набрало законної сили. І оскільки ТзОВ «АКО Індастріс» в подальшому подало до ДПІ в Жовківському районі ГУ ДФС у Львівській області уточнюючу декларацію, якою зменшило взяті на себе внаслідок вчинення умовного продажу зобов'язання, відповідно відсутні підстави для визначення податковим органом грошового зобов'язання з ПДВ за червень 2012 року, та, як наслідок, підтверджується правомірність формування залишку від'ємного значення, який після бюджетного відшкодування включається до складу податкового кредиту наступного податкового періоду (ряд.24 податкової декларації з податку на додану вартість за червень 2012 року) на суму 3 511 751 грн. Позивач вважає, що податковим законодавством не передбачено обов'язку платника податків відображати в податкових деклараціях неузгоджені суми грошових зобов'язань, визначені за результатами попередньої перевірки, а тому прийняте на основі вищевказаних висновків податкове повідомлення-рішення № 0002131502/4017/33622032 від 20.04.2015 року про зменшення суми бюджетного відшкодування з податку на додану вартість є протиправним і підлягає скасуванню. Також позивач вважає, що ДПІ в Жовківському районі ГУ ДФС у Львівській області зобов'язане подати Управлінню Державної казначейської служби України у Жовківському районі Львівської області висновок про відшкодування суми податку на додану вартість в розмірі 3 511 751,00 грн., яку ТзОВ «АКО Індастріс» зазначило в податковій декларації з ПДВ за грудень 2014 року, так як передбачені [Податковим кодексом України](#) строки для проведення камеральної перевірки та подання до органів казначейства висновку про відшкодування ПДВ пройшли. Водночас, жодних дій, спрямованих на повернення ПДВ, відповідач не вчинив

Постановою Львівського окружного адміністративного суду від 01 грудня 2015 року адміністративний позов задоволено частково; визнано протиправним та скасовано податкове повідомлення-рішення Державної податкової інспекції у Жовківському районі Львівської області Головного управління Державної фіскальної служби у Львівській області № 0002131502/4017/33622032 від 20.04.2015 року; в задоволенні решти позовних вимог відмовлено.

Не погоджуючись з вищезазначеною постановою суду першої інстанції, ДПІ у Жовківському районі оскаржила її в апеляційному порядку, яка, покликаючись на неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи, недоведеність обставин, що мають значення для справи, які суд першої інстанції вважає встановленими, порушення судом норм матеріального та процесуального права, що призвело до неправильного вирішення справи, просять суд апеляційної інстанції скасувати постанову суду першої інстанції та прийняти нове рішення, яким в задоволенні адміністративного позову відмовити.

Свою апеляційну скаргу мотивує тим, що висновки про перевищення суми бюджетного відшкодування ПДВ у розмірі 3 511 751 грн., викладені в акті перевірки від 08.04.2015 року №150/13-23/15-02/3362032 ґрунтуються на підставі висновків акту перевірки від 16.02.2015 року №58/13-23-2201/33622032, яким встановлено завищення залишку від'ємного значення, який після бюджетного відшкодування включається до складу податкового кредиту наступного податкового періоду (ряд. 24) на суму 3 511 751 грн.

Фіксування судового засідання за допомогою звукозаписувального технічного засобу не здійснюється відповідно до ч. 1 [ст. 41 Кодексу адміністративного судочинства України](#) у зв'язку з неявкою у судове засідання всіх осіб, які беруть участь у справі.

Заслухавши суддю-доповідача, дослідивши матеріали справи, перевіривши доводи апелянта у їх сукупності, колегія суддів дійшла переконання, що апеляційну скаргу слід залишити без задоволення з наступних підстав.

Як встановлено судом першої інстанції та підтверджується матеріалами справи, ТзОВ «АКО Індастріс», код ЄДРПОУ 33622032, знаходиться за адресою: 80362, Львівська область, Жовківський район, смт. Куликів, вул. Шевченка, 73. Зареєстроване 22.06.2005 року розпорядженням голови Жовківської районної державної адміністрації, згідно державного реєстру від 22.06.2005 року № 13981020000000548.

У період з 23.03.2015 року по 27.03.2015 року ДПІ у Жовківському районі проведено документальну позапланову виїзну перевірку достовірності нарахування ТзОВ «АКО Індастріс» (код ЄДРПОУ - 33622032) від'ємного значення різниці між сумою податкового зобов'язання та сумою податкового кредиту, суми бюджетного відшкодування податку на додану вартість на розрахунковий рахунок платника у банку за грудень 2014 року.

За результатами перевірки складено акт № 150/13-23/15-02/33622032 від 08.04.2015 року.

Як видно зі змісту даного акта, відповідач вказав, що попередньою перевіркою ТзОВ «АКО Індастріс» (акт №58/13-23-2201/33622032 від 16.02.2015 року) було зменшено залишок від'ємного значення, який після бюджетного відшкодування включається до складу податкового кредиту наступного податкового періоду (ряд. 24 податкової декларації з податку на додану вартість за червень 2012 року) на суму 3 511 751 грн., проте позивачем не проведено відповідні корегування в частині відображення результатів такої перевірки при поданні податкової декларації з податку на додану вартість з грудень 2014 року.

У висновках акта перевірки № 150/13-23/15-02/33622032 від 08.04.2015 року ДПІ у Жовківському районі зазначено, що перевіркою встановлено порушення позивачем: п. 184.5 ст. 184, п. 102.2 ст. 102, п. 198.2 ст. 198, п. 200.4, п. 200.14 (б) ст. [200](#), ст. [201 Податкового кодексу України](#), а саме: перевищення заявленої платником податку суми бюджетного відшкодування податку на додану вартість на рахунок платника у банку згідно поданої податкової декларації з податку на додану вартість за грудень 2014 року в сумі 3 511 751 грн.

За наслідками проведеної перевірки та на підставі акта податковим органом прийнято податкове повідомлення-рішення №0002131502/4017/33622032 від 20.04.2015 року, яким зменшено суму бюджетного відшкодування з податку на додану вартість у розмірі 3 511 751 грн. та застосовано штрафні (фінансові) санкції в сумі 877 937,75 грн.

Не погоджуючись з висновками перевірки, позивачем подано заперечення на акт від 08.04.2015 року № 150/13-23/15-02/33622032.

17.02.2015 року ДПІ у Жовківському районі підготувала відповідь на заперечення позивача за № 4002/10/13-23-15-02, в якому зазначила, що позивачем не спростовано порушень, які викладені в акті від 08.04.2015 року № 150/13-23/15-02/33622032, відтак, заперечення ТзОВ «АКО Індастріс» є безпідставним.

Задовольняючи частково адміністративний позов, суд першої інстанції виходив з того, що грошове зобов'язання за податковим повідомленням-рішенням від 06.03.2015 року №0000262210 не було узгоджено, а тому відсутній обов'язок позивача щодо коригування залишку від'ємного значення, який після бюджетного відшкодування включається до складу податкового кредиту наступного податкового періоду на підставі висновків акта перевірки № 58/13-23-2201/33622032 від 16.02.2015 року.

Колегія суддів апеляційного суду погоджується з висновками суду першої інстанції та вважає їх вірними, такими що відповідають нормам матеріального права та обставинам справи з огляду на наступне.

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, а також права та обов'язки платників податків і зборів, компетенція контролюючих органів, повноваження і обов'язки їх посадових осіб під час здійснення податкового контролю, а також відповідальність за порушення податкового законодавства, регулюються [Податковим кодексом України](#), який вступив в силу з 01.01.2011 року (далі - [ПК України](#)).

У відповідності до п.п. [14.1.181](#) п. [14.1](#) ст. [14 Податкового кодексу України](#), податковий кредит - сума, на яку платник податку на додану вартість має право зменшити податкове зобов'язання звітного (податкового) періоду, визначена згідно з [розділом V цього Кодексу](#).

Відповідно до п. [185.1](#) ст. [185 ПК України](#) об'єктом оподаткування є операції платників податку з: постачання товарів, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до [статті 186 цього Кодексу](#), у тому числі операції з передачі права власності на об'єкти застави позичальнику (кредитору), на товари, що передаються на умовах товарного кредиту, а також з передачі об'єкта фінансового лізингу в користування лізингоотримувачу/орендарю; постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до [статті 186 цього Кодексу](#); ввезення товарів на митну територію України; вивезення товарів за межі митної території України; постачання послуг з міжнародних перевезень пасажирів і багажу та вантажів залізничним, автомобільним, морським і річковим та авіаційним транспортом.

Відповідно до п. [188.1](#) ст. [188 ПК України](#) база оподаткування операцій з постачання товарів/послуг визначається виходячи з їх договірної вартості (у разі здійснення контрольованих операцій - не нижче звичайних цін, визначених відповідно до [статті 39 цього Кодексу](#)) з урахуванням загальнодержавних податків та зборів.

Порядок формування податкового кредиту з податку на додану вартість визначено [статтею 198 ПК України](#), згідно з якою право на віднесення сум податку до податкового кредиту виникає у разі здійснення операцій, зокрема, з придбання або виготовлення товарів (у тому числі в разі їх ввезення на митну територію України) та послуг.

Згідно з п. [198.1](#) ст. [198](#) цього ж [Кодексу](#), право на віднесення сум податку до податкового кредиту виникає у разі здійснення операцій з: придбання або виготовлення товарів (у тому числі в разі їх ввезення на митну територію України) та послуг; придбання (будівництво, спорудження, створення) необоротних активів, у тому числі при їх ввезенні на митну територію України (у тому числі у зв'язку з придбанням та/або ввезенням таких активів як внесок до статутного фонду та/або при передачі таких активів на баланс платника податку, уповноваженого вести облік результатів спільної діяльності); отримання послуг, наданих нерезидентом на митній території України, та в разі отримання послуг, місцем постачання яких є митна територія України; ввезення необоротних активів на митну територію України за договорами оперативного або фінансового лізингу.

Відповідно до п. [198.2](#) ст. [198 ПК України](#) датою виникнення права платника податку на віднесення сум податку до податкового кредиту вважається дата тієї події, що відбулася раніше: або дата списання коштів з банківського рахунка платника податку на оплату товарів/послуг; або дата отримання платником податку товарів/послуг, що підтверджено податковою накладною.

Пунктом [198.3](#) статті [198 ПК України](#) визначено, що податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг, але не вище рівня

звичайних цін, визначених відповідно до [статті 39 цього Кодексу](#), та складається з сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом [193.1](#) статті [193](#) цього [Кодексу](#), протягом такого звітного періоду у зв'язку з, зокрема, придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх імпорті) та послуг з метою їх подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку.

Матеріалами справи підтверджено, що ТзОВ «АКО Індастріс» було зареєстроване платником ПДВ з 24.06.2005 року по 12.06.2012 року.

Свідоцтво платника ПДВ від 24.06.2005 року № 18506833 анульовано 12.06.2012 року на підставі рішення № 131 про анулювання реєстрації платника ПДВ.

ТзОВ «АКО Індастріс» здійснило умовний продаж товарів/послуг, необоротних активів, який відобразив в податковій декларації з податку на додану вартість за червень 2012 року.

Ухвалою Вищого адміністративного суду України від 17.02.2014 року у справі № 2а-6220/12/1370, залишено без змін ухвалу Львівського апеляційного адміністративного суду від 27.03.2013 року та постанову Львівського окружного адміністративного суду від 06.09.2012 року, якою визнано протиправним та скасовано рішення ДПІ у Жовківському районі №131 про анулювання реєстрації ТзОВ «АКО Індастріс» платником податку на додану вартість.

У відповідно до п.п. 5.6.1 п. 5.6 розділу V Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість, затвердженого [наказом Міністерства фінансів України від 07.11.2011 року № 1394](#) підставою для внесення до Реєстру запису про відміну анулювання реєстрації, що відбулась за ініціативою податкового органу, є рішення суду, яке набрало законної сили, або рішення податкового органу про скасування рішення про анулювання реєстрації платника ПДВ під час адміністративного оскарження. Рішення із копіями відповідних документів направляються до центрального органу державної податкової служби для внесення відповідних змін до Реєстру.

Рішення податкового органу про скасування рішення про анулювання реєстрації платника ПДВ викладається з описом ситуації, посиланням на [Податковий кодекс України](#), зазначенням мотивів та обґрунтувань прийняття такого рішення, оформляється на бланку та підписується керівником такого органу чи особою, яка виконує його обов'язки або є заступником керівника.

У разі відміни рішення про анулювання реєстрації, якщо інше не визначено судовим рішенням, податковий орган видає платнику ПДВ нове Свідоцтво (за новим номером) замість старого Свідоцтва на підставі реєстраційної заяви з позначкою «Перереєстрація» та рішення про відміну анулювання реєстрації. При цьому, дата реєстрації платником ПДВ не змінюється, а датою початку дії нового Свідоцтва та датою анулювання старого Свідоцтва є дата внесення відповідного запису до Реєстру (п.п. 5.6.2 п. 5.6 розділу V Положення № 1394).

Якщо на дату відміни рішення про анулювання реєстрації особа зареєстрована платником ПДВ повторно, податковий орган видає платнику ПДВ нове Свідоцтво (за новим номером) замість старого Свідоцтва в такому самому порядку, як і при перереєстрації. При цьому дата повторної реєстрації платником ПДВ змінюється на дату попередньої реєстрації платником ПДВ, а дата анулювання останнього Свідоцтва попередньої реєстрації змінюється на дату початку дії першого Свідоцтва повторної реєстрації платником ПДВ (п.п. 5.6.3 п. 5.6 розділу V Положення № 1394).

Якщо на дату скасування рішення про анулювання реєстрації особа зареєстрована як платник єдиного податку, умова сплати якого не передбачає сплати податку на додану вартість, відміна анулювання реєстрації проводиться без перереєстрації із одночасним анулюванням реєстрації платника ПДВ відповідно до п.п. «в» п. [184.1](#) ст. [184 Податкового кодексу України](#). Анулювання реєстрації проводиться за заявою про анулювання реєстрації платника ПДВ або за рішенням податкового органу з дати, що передує дню переходу особи до застосування відповідної ставки єдиного податку. При цьому дата реєстрації платником ПДВ не змінюється, дата анулювання реєстрації змінюється на дату, що передує дню переходу особи до відповідної ставки єдиного податку, причина анулювання змінюється відповідно до п.п. «в» п. [184.1](#) ст. [184 Податкового кодексу України](#) (пп. 5.6.4 п. 5.6 Положення №1394).

Таким чином, за наслідками судового оскарження рішення ДПІ у Жовківському районі №131 про анулювання реєстрації ТзОВ «АКО Індастріс» платником податку на додану вартість, позивач з моменту реєстрації платником податку на додану вартість - 24.06.2005 року, і по даний час не переставав бути платником податку на додану вартість, а відтак наділений правом на використання податкового кредиту, якого самостійно позбавив себе за результатами проведення умовного продажу товарів/послуг, необоротних активів в силу протиправних дій відповідача по анулюванню свідоцтва платника податку на додану вартість 12.06.2012 року.

З матеріалів справи видно, що висновки податкового органу обґрунтовуються тим, що при заповненні податкової декларації з ПДВ за грудень 2014 року у рядку 21.3 Декларації (залишок від»ємного значення, який після бюджетного відшкодування включається до складу податкового кредиту наступного податкового періоду (рядок 24) за результатами камеральної чи документальної перевірки, проведеної органом державної податкової служби) позивач повинен був врахувати висновки акта позапланової виїзної документальної перевірки № 58/13-23-2201/33622032 від 16.02.2015 року, на підставі якого відповідачем було прийнято податкове повідомлення-рішення від 06.03.2015 року №0000262210, яким позивачу зменшено розмір від»ємного значення суми податку на додану вартість у розмірі 3 511 751 грн., яке в порядку п. [56.18](#) ст. [56 ПК України](#) оскаржено позивачем в судовому порядку.

Постановою Львівського окружного адміністративного суду від 19.05.2015 року у справі №813/1452/15 за позовом ТзОВ «АКО Індастріс» до ДПІ у Жовківському районі ГУ ДФС у Львівській області про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення від 06.03.2015 року № 0000262210 та зобов»язання підтвердити до відшкодування суму податку на додану вартість в розмірі 3 511 751,00 грн., у задоволенні позовних вимог відмовлено повністю.

Ухвалою Львівського апеляційного адміністративного суду від 22.02.2016 року апеляційну скаргу ТзОВ «АКО Індастріс» залишено без задоволення, а постанову Львівського окружного адміністративного суду від 19.05.2015 року у справі №813/1452/15 - без змін.

Пунктом [56.18](#) ст. [56 ПК України](#) передбачено, що з урахуванням строків давності, визначених [статтею 102 цього Кодексу](#), платник податків має право оскаржити в суді податкове повідомлення-рішення або інше рішення контролюючого органу про нарахування грошового зобов»язання у будь-який момент після отримання такого рішення. При зверненні платника податків до суду з позовом щодо визнання недійсним рішення контролюючого органу грошове зобов»язання вважається неузгодженим до дня набрання судовим рішенням законної сили.

Аналізуючи вищенаведене, колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції про те, що оскільки податкове повідомлення-рішення від 06.03.2015 року №0000262210, з врахуванням положень [ст. 254 Кодексу адміністративного судочинства України](#), не було

узгодженим у відповідності до вимог [ст. 56 ПК України](#), а тому висновки акта перевірки № 58/13-23-2201/33622032 від 16.02.2015 року, якими відповідач зобов'язує ТзОВ «АКО Індастріс» врахувати при заповненні податкової декларації за грудень 2014 року не можуть братися до уваги позивачем при заповненні податкової декларації з податку на додану вартість за вказаний період, через що позовні вимоги є підставними та обґрунтованими, а відтак підлягають частковому задоволенню.

Крім цього, обґрунтованим є висновок суду першої інстанції, що твердження ТзОВ «АКО Індастріс» про неправомірність бездіяльності ДПІ у Жовківському районі ГУ ДФС у Львівській області щодо неподання органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, висновку із зазначенням суми податку на додану вартість, що підлягає відшкодуванню з бюджету на рахунок у банку, є передчасними, враховуючи відсутність у даній справі рішення, винесеного на користь позивача, яке б набрало законної сили в порядку [ст. 254 Кодексу адміністративного судочинства України](#).

Відповідно до ч. 1 [ст. 71 КАС України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених [статтею 72 цього Кодексу](#).

З огляду на викладене, судова колегія дійшла переконання, що доводи апеляційної скарги являються безпідставними і необґрунтованими та не спростовують висновків суду першої інстанції, а тому підстав для скасування постанови колегія суддів не знаходить і вважає, що апеляційну скаргу на неї слід залишити без задоволення.

Крім цього, з матеріалів справи видно, що ухвалою Львівського апеляційного адміністративного суду від 12 січня 2016 року про відкриття апеляційного провадження відстрочено сплату судового збору за подання апеляційної скарги до ухвалення судового рішення судом апеляційної інстанції.

Як видно з адміністративного позову, позивачем заявлено позовні вимоги, що містять одночасно майновий і немайновий характер.

Оскільки, судом апеляційної інстанції залишено без задоволення апеляційну скаргу Державної податкової інспекції у Жовківському районі Львівської області Головного управління Державної фіскальної служби у Львівській області, то таким чином з відповідача слід стягнути суму судового збору за подання апеляційної скарги на постанову суду у розмірі 5 439,59 грн. $((4\ 872+73,08)*110\%)$

Керуючись статтями [160](#), [195](#), [196](#), [198](#), [200](#), [205](#), [206](#), [254 Кодексу адміністративного судочинства України](#), суд,-

У Х В А Л И В:

Апеляційну скаргу Державної податкової інспекції у Жовківському районі Львівської області Головного управління Державної фіскальної служби у Львівській області залишити без задоволення, а постанову Львівського окружного адміністративного суду від 01 грудня 2015 року у справі №813/2497/15 - без змін.

Стягнути з Державної податкової інспекції у Жовківському районі Львівської області Головного управління Державної фіскальної служби у Львівській області (вул. Св. Трійці, 10, м. Жовква, Львівська область, 80300) за реквізитами: Державний бюджет Галицького району м. Львова, 38007573, р/р 31219206781004, банк одержувача: ГУ ДКСУ у Львівській області, МФО 825014 суму судового збору за подання апеляційної скарги на постанову суду у розмірі 5 439 (п'ять тисяч чотириста тридцять дев'ять) гривень 59 коп.

Ухвала апеляційного суду набирає законної сили з моменту її проголошення, але може бути оскаржена у касаційному порядку шляхом подачі касаційної скарги безпосередньо до суду касаційної інстанції протягом двадцяти днів з дня набрання ухвалою законної сили, а у разі складення ухвали в повному обсязі відповідно до [ст. 160 КАС України](#) - з дня складення ухвали в повному обсязі.

Головуючий суддя :

Л.Я. Гудим

Судді:

М.А. Пліш

В.В. Святецький

Повний текст ухвали виготовлено та підписано 11.05.2016 року.